

Ders : 171**Konu : HZ. NUH (a.s.)****HZ. NUH'UN PEYGAMBER OLARAK GÖNDERİLİŞİ**

Nûh (a.s.), kendilerine "Ulu'l-Azm"¹ denilen peygamberlerin büyüklerindendir.

Ulu'l-Azm peygamberler: **Hz. Nûh, Hz. İbrâhîm, Hz. Mûsâ, Hz. İsâ ve Hz. Muhammed (s.a.v.)**'dir. Allah; Peygamberimiz'e, bu peygamberlerin mücadelelerinde göstermiş oldukları sabır dolayısıyla onlar gibi davranmayı emretti.² Bu peygamberlerin, imtihanları ağır ve mücadeleleri zor olduğu için "**Azim Sahibi Peygamberler**" diye isimlendirilmiştir.

İdrîs (a.s.) göğe çekildikten sonra insanlar, hak yoldan sapmaya ve putlara tapmaya başladılar. Allah, onlara Nûh (a.s.)'ı peygamber olarak gönderdi. Hz Nûh, kavmini hak yola davet ettikçe, onlara nasihat ettikçe, putlara tapmaktan vazgeçmelerini istedikçe, onlar daha da azıp, ona eza ve cefa etmeye, onunla alay etmeye devam ettiler.³

Nûh (a.s.), İdrîs Peygamber'den sonra insanlara peygamber olarak gönderildi. Kavmini dokuz yüz elli yıl tevhide, yani Allah'ın birliği inancına davet etti.⁴

HZ. NÛH'UN DÂVETİ

Nûh (a.s.), kırk yaşına gelince Allah tarafından kendisine vahyedilip peygamberlik verildi. Peygamber olarak gönderildiği kavim, sapık ve azgın bir kavimdi.⁵ Hz Nûh, bu azgın kavme Allah'ın emirlerini tebliğ ediyor ve onları hak dine davet ediyordu. Kur'ân'da şöyle buyrulur:

"Andolsun ki, Nûh'u elçi olarak kamine gönderdik. Dedi ki: Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, sizin ondan başka ilâhınız yoktur. Doğrusu ben üstünüze gelecek büyük bir günün azabından korkuyorum. Kavminden ileri gelenler: "Biz seni gerçekten apaçık bir sapıklık içinde görüyoruz," dediler.⁶

Hz. Nûh (a.s.)'ın kendi oğullarından; Hâm, Sâm ve Yafes, ona iman edenlerdendi. Diğer oğlu Yâm, yani Ken'an, inkârcılar safında yer almıştı. Hz. Nûh, devamlı kavmini hak yola davet ediyor ve şöyle diyordu:

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ أَلِيمٍ*

1 Ümmetleri ile en çok mücadele eden peygamberler.

2 Ahkaf sûresi, 35. âyet

3 Ahmet Cevdet Paşa, C.1, sh.10

4 Ankebût sûresi, 14. âyet

5 Hülâsatü'l-Beyân Fi Tefsîri'l-Kur'ân, Konyalı Mehmet Vehbi Efendi, C.10, sh. 176

6 A'raf sûresi, 59-63. âyetler

“Allah’tan başkasına ibadet etmeyin. Doğrusu ben, size acıklı bir günün azabından korkuyorum.”⁷

Azgın kavim ise; Hz. Nûh dalga geçiyor, alay ediyor ve ileri gelen elebaşları şöyle diyorlardı:

“Biz seni ancak bizim gibi bir insan olarak görüyoruz ve sana bağlı olanları da ilk bakışta, en düşüklerimizden ibaret görüyoruz. Sizin bize fazla bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz; hatta sizi yalancılar sanıyoruz!”⁸

Hz. Nûh'un putperest kavmi onu dinlememek için kulaklarını tıkıyor, yüzünü görmemek için elbiseleri ile başlarını örtüyor ve kibirlendikçe kibirleniyorlardı.⁹

Nûh (a.s.), kavmi puthanede heykellere ibadet ederken yanlarına gidip “Lâ ilâhe illallah: Allah’tan başka ilah yoktur!” deyiniz. Ben Allah’ın kulu ve resûlüyüm” dedikçe , onlar bu sözleri işitmek için kulaklarını parmaklarıyla tıkıyorlardı.

Hz. Nûh, kavmini yıllarca gece gündüz, gizli açık dâvet etti. Fakat onlar Nûh (a.s.)’ı “delidir”¹⁰ diyerek incittiler. Hatta daha da ileri giderek: “Şayet davandan vazgeçmezsen seni taşıyarak öldürürüz”¹¹ dediler. Rabbimiz, Hz. Nûh’u üzülmeye diye teselli etti ve iman edenlerden başkasının kesin olarak inanmayacağını vahyetti.¹² Bu durumda artık hiç bir ümidi kalmayan Hz. Nûh bunun üzerine, Rabbine: Ben yenik düştüm, bana yardım et! diyerek yalvardı.¹³

Nitekim Allah, Hz. Nûh'un duasına şu şekilde icabet etti:

وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَفُونَ*

“Bizim gözlerimizin önünde vahyimiz (emrimiz) uyarınca gemiyi yap ve zulmedenler hakkında bana (bir şey) söyleme; çünkü onlar mutlaka boğulacaklardır.”¹⁴

HZ. NÛH'UN GEMİSİ

Nûh (a.s.), Allah’ın bu emrine uyarak hemen geminin yapımına başladı. Nûh (a.s.) gemiyi inşa ederken, kavminden topluluklar yanından geçtikçe alay etmek için:

- “Ey Nûh! Peygamberlikten sonra marangozluğa mı başladın?! Ne yapıyorsun?!” diyorlardı.

Hz. Nûh (a.s.) da:

- “Gemi yapıyorum!” deyince, onlar alay ederek:

- “Demek, karada gemi yapıyorsun ha?! Gemiyi karada mı yüzdüreceksin?!” diyorlardı.

Gülüştürüyor ve birbirlerine de:

- “Şu deliye bakın, su üzerinde seyretmek için ev yapıyor! Hani su, su nerede?!” diyerek alay ediyorlardı.

7 Hûd sûresi, 26. âyet

8 Hûd sûresi, 27. âyet

9 Nûh sûresi, 7. âyet

10 Kamer sûresi, 9. âyet

11 Şuarâ sûresi, 116. âyet

12 Hûd sûresi, 36. âyet

13 Kamer sûresi, 10. âyet

14 Hûd sûresi, 37. âyet

Geminin yapımı iki yıl sürdü. ¹⁵ Gemi tamamlanınca Allah, gemiye binmelerini emretti. Nûh (a.s.); gemiye, oğulları: Sâ'm, Hâm, Yâfes ve ve bunların hanımları ile kendisine iman edenleri bindirdi. Oğlu Yâm (Ken'an) ise gemiye binmedi. Çünkü o inkârcılardandı. Nûh (a.s.)'ın karısı Vâile de inkârcılardandı. İnsanlara, Nûh (a.s.)'ın deli olduğunu söylediler. Gemiye binenlerin 80 kişi olduğu,¹⁶ bunların kırkının erkek, kırkının da kadın olduğu rivayet edilmektedir.

TÛFAN

Allah, Hz. Nûh (a.s.)'a, geminin bitiminden sonra büyük bir tufanın başlayacağını bildirmiş, gemiye iman edenlerle, bütün hayvanlardan da birer çift almasını emretmişti. Gemi bitince gemiye binecek insanlar ve hayvanlar geminin etrafına toplanmıştı.

Gemiye önce hayvanlar bindirildi. Daha sonra da mü'minler "bismillah" diyerek gemiye bindiler. Kısa bir müddet sonra, göklerden yağmurlar boşalmaya, yerden sular fıçkırmaya başladı. Her tarafı su kaplayıp, yeryüzünü tuttu ve dağları aşdı. Artık tûfan başlamıştı.

Böylece, inanmayanlar suların içinde boğulup gitti. Hz. Nûh'un Ken'an isimdeki oğlu ile karısı Vâile de boğulanlardan oldu. Tûfan altı ay devam etti. Daha sonra yağmurlar kesilip, sular çekilmeye başladı ve gemi Cûdî dağına oturdu.¹⁷

"Ey yeryüzü! Yut suyunu. Ey gök! Tut suyunu" denildi. Su çekildi, iş bitirildi. Gemi de Cûdî'ye oturdu ve **"Zalimler topluluğu Allah'ın rahmetinden uzak olsun!"** denildi.¹⁸

Hz. Nûh ve beraberindeki mü'minler bereket ve selâmet içinde¹⁹ Muharrem ayının onuncu gününde karaya ayak bastılar. O gün gemi halkı şükür orucu tuttular. Gemide arta kalan yiyeceklerden de **"Aşûre yemeği"** yaparak iftar ettiler. Günümüzde de, Hz. Nûh ve beraberindeki mü'minlerin kurtuluşu, Muharrem'in 9-10-11. günleri oruç tutularak ve aşûre yapılarak kutlanmaktadır.

Karaya ayak basılınca; Hz. Nûh (a.s.), yanındakilerden her birisi için birer ev yaptı. Ekin ekti, üzüm fidanları dikti.²⁰

Tûfandan sonra insanlar, Hz. Nûh'un evlatları ve onunla beraber olan mü'minlerin neslinden çoğaldı.²¹ Bu nedenle Hz. Nûh'a II. Âdem de denilir. Rivayete göre Nûh (a.s.) tufandan sonra almış sene daha ömür sürmüş ve Mekke'de vefat etmiştir. Kabri, Zemzem ile Hacer'ül-Esved arasındadır. **"Bütün alemlerden Nûh'a selâm olsun."**²²

15 Peygamberler Tarihi, M. Asım Köksal, C.1, sh.94-95

16 a.g.e. M. Asım Köksal, C.1, sh.97

17 Hûd sûresi, 44. âyet

18 Hûd sûresi, 44. âyet

19 Hûd sûresi, 48. âyet

20a.g.e. M. Asım Köksal, C.1, sh.101

21 Saffat sûresi, 77. âyet

22 Saffat sûresi, 79. âyet

Hz. Nûh'un Özellikleri

1. Uzun boylu, iri vücutlu idi.
2. Çok sabırlı ve halîm idi.²³
3. Sebat ve azimde örnek idi.
4. İnsanlığın yeniden çoğalmasına vesile olduğu için kendisine "Âdem-i Sâni" (İkinci Âdem) denmiştir.
5. Gizli ve açık her yerde Allah'a yalvarır, dua ederdi.
6. Her işinin başında "**Bismillah**", sonunda "**Elhamdülillah**" derdi.
7. Hiçbir hâlden şikâyet etmezdi.
8. Her hâline şükrettiği için, Kur'an'da; "Şekûr"(Çok şükreden)²⁴ sıfatıyla vasıflanmıştır.²⁵
9. Kızlarla, kız kardeşlerle, hala ve teyzelerle evlenmenin haram olduğu hükmünü getirmiştir.²⁶

Alınacak Dersler

1. İman veya inkâr yolunu seçmede insan hürdür.
2. İman bağı kan bağından önemlidir. Nitekim Hz. Nûh oğlunu kurtarmaya çalıştığında Allah onu uyarmıştır. Bunun üzerine Nûh (a.s.), tövbe ederek Allah'a sığınmıştır.²⁷
3. Küfür ve şirk Allah'ın gazabını gerektirir.
4. Nûh (a.s.), davası için zorluk ve işkencelere karşı dokuz yüz elli sene sabır, sebat, azim, inanç ve kararlılık göstermiştir. Tebliğini hiç bir engel karşısında bırakmamıştır.
5. Her meşru işin başında "**Bismillah**," sonunda "**Elhamdülillah**" denmelidir.
6. Bütün zorlukların karşısında sabır ve azimle direnmek gerekir.

Not: Bu hafta;

1. Her hayırlı işimizde besmele çekip çekmediğimizi kontrol edelim. Toplantılarımıza başlarken ve gündemlerimize besmele ile başlayalım.
2. Şuara suresi 116. ayetin tefsirini okuyalım.

23 a.g.e. M. Asım Köksal, C.1, sh.88-92

24 İsrâ sûresi, 3. âyet

25 Peygamberler Tarihi, Mehmet Dikmen, sh.139

26 El-Câmiu' li-Ahkâmi'l-Kurân, İmam Kurtubî, C.7, sh.37

27 Hûd sûresi, 42-47. âyetler